

3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att inte gå med på att använda en diskonteringsränta på 7 % avseende det särskilda schablonbeloppet.

Talan väckt den 12 april 2012 — Deutsche Börse mot kommissionen

(Mål T-175/12)

(2012/C 174/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Tyskland)
(ombud: advokaterna C. Zschocke, J. Beninca och T. Schwarze)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext av den 1 februari 2012, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden gjorde inte en riktig bedömning av det horisontella konkurrenstrycket på parterna. Kommissionens bedömning av handeln med derivat som handlas över disk (OTC) och dess uttalande om det tryck som parterna påstås utöva på varandras växlingsavgifter utgör felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning. Kommissionen påstående att parterna begränsar varandra genom innovationskonkurrens är dessutom uppenbart felaktigt och dess bedömning av konkurrensen mellan transaktionsplattformarna gjordes inte mot bakgrund av betydelsefulla och samstämmiga uppgifter. Vidare tog inte kommissionen vederbörlig hänsyn till begränsningarna på efterfrågesidan, eftersom kommissionen varken gjorde någon bedömning av den viktiga roll som parternas kunder — vilka innefattar de största deltagarna i OTC-handeln — har, eller gjorde någon kvantitativ analys.

2. Andra grunden: Svarandens bedömning av parternas påståenden om effektivitetsvinster innehöll uppenbara fel och hade inte stöd av betydelsefulla och samstämmiga uppgifter. Kommissionen gjorde fel när den enbart godtog att vissa av effektivitetsvinster gick att kontrollera, var specifika för koncentrationen och till direkt nytta för kunderna. Kommissionen påstod felaktigt att dessa effektivitetsvinster inte var tillräckliga för att väga upp för hur fusionen påverkade konkurrensen. Kommissionen åsidosatte parternas rätt att yttra sig när den gjorde sin bedömning av likviditetsfördelarna och besparingarna avseende säkerheter, genom att grunda sin bedömning på argument som åberopades efter den muntliga förhandlingen och som parterna inte fick möjlighet att kommentera. Kommissionens "återtagande"-teori och dess bedömning av huruvida besparingarna avseende säkerheter var specifika för fusionen, grundade sig på nya teorier och krav som inte har något stöd i kommissionens riktlinjer för horisontella koncentrationer. ⁽¹⁾

3. Tredje grunden: Svaranden gjorde inte en riktig bedömning av de korrigerande åtgärder som parterna föreslog. Att åtagandena bestående av en fullständig avyttring av den överlappande handeln med enskilda aktiederivat som tillhandahålls av NYX (sökanden och NYSE Euronext), inklusive avyttringen av NYX:s BClear-instrument, inte accepterades berodde på felaktiga bevis. Det påstådda "symbiosförhållandet" mellan av enskilda aktiederivat och aktieindexderivat existerar inte, det går emot kommissionens egen marknadsdefinitionsanalys och det åberopades i strid med parternas rätt till försvar. Kommissionens beslut inte accepterade åtagandena bestående av upplåtande av mjukvarulicenser var felaktigt och det går emot kommissionens slutsatser om konkurrens mellan olika sorters tekniker.

⁽¹⁾ Riktlinjer för bedömning av horisontella koncentrationer enligt rådets förordning om kontroll av företagskoncentrationer (EUT C 31, s. 5).

Talan väckt den 16 april 2012 — Bank Tejarat mot rådet

(Mål T-176/12)

(2012/C 174/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (ombud: S. Zaiwalla, P. Reddy, och F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC och R. Blakeley, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- Ogiltigförklara punkt 2 i avsnitt I.B. i bilaga I till rådets beslut 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 19, s. 22) i den mån den berör sökanden.
- Ogiltigförklara punkt 2 i avsnitt I.B. i bilaga I till rådets genomförandeförordning (EU) nr 54/2012 av den 23 januari 2012 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 19, s. 1) i den mån den berör sökanden.
- Ogiltigförklara punkt 105 i avsnitt B i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1) i den mån den berör sökanden.
- Fastställa att artikel 20.1 i rådets beslut 2010/413/Gusp inte är tillämplig på sökanden.
- Fastställa att artikel 23.2 i rådets förordning (EU) nr 267/2012 inte är tillämplig på sökanden.
- Fastställa att ogiltigförklaringen av punkt 2 i avsnitt I.B. i bilaga I till rådets beslut 2012/35/Gusp och rådets genomförandeförordning (EU) nr 54/2012 och punkt 105 i avsnitt B i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 har omedelbar verkan.
- Förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden

- Enligt den första grunden är det substantiella kriteriet [för att medta sökanden i den personkrets som omfattas av rättsakterna] enligt de angripna rättsakterna inte uppfyllt i sökandens fall. Vidare saknas såväl rättsligt stöd som stöd i de faktiska omständigheterna för att medta sökanden [i denna personkrets]. Rådet har även gjort en uppenbart felaktig bedömning då den fastställde om kriteriet var uppfyllt eller inte.
- Vidare görs gällande att rådet medtog sökanden [i denna personkrets] på grundval av otillräcklig bevisning för att slå fast att kriteriet var uppfyllt och gjorde härigenom (ytterligare) en felaktig bedömning, eftersom sökanden inte uppfyller något av de fem kriterierna i artikel 23.2 i förordning nr 267/2012. Rådet har inte anfört några bevis för motsatsen.

2. Andra grunden

- Beslutet att medta sökanden [i den personkrets som omfattas av rättsakterna] strider mot sökandens grundläggande rättigheter och friheter, inklusive rätten att bedriva handel och näringsverksamhet samt rätten att fridfullt njuta av sin egendom. Beslutet strider vidare mot proportionalitetsprincipen.

3. Tredje grunden

- Rådet har under alla omständigheter brutit mot de processuella kraven, nämligen att: a) underrätta sökanden individuellt om att den medtagits i förteckningen, b) ge relevanta och tillräckliga skäl härför, c) iaktta sökandens rätt till försvar och rätten till ett effektivt rättsmedel.

Talan väckt den 20 april 2012 — Spraylat mot Echa

(Mål T-177/12)

(2012/C 174/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Spraylat GmbH (Aachen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Fischer)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Echas beslut av den 21 februari 2012 (faktura nr 10030371) — som delgavs sökanden samma dag — att fastställa en administrativ avgift för sökanden, och
- förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna.

Sökanden yrkar även att tribunalen i den mån det är nödvändigt ska ogiltigförklara beslut SME(2012)1445 av den 15 februari 2012.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 340/2008 ⁽²⁾ har åsidosatts.

Enligt sökanden framgår det av båda förordningarna att den enda giltiga grunden för uttagande av administrativa avgifter enligt artikel 13.4 i förordning nr 340/2008 är att täcka de kostnader Echa haft för att kontrollera en registrering med beaktande av företagets storlek, och att detta inte beaktades vid fastställandet av den administrativa avgiften i enlighet med beslut av Echastyrelse MB/29/2010. Sökanden anser vidare att det inte är tillåtet att fastställa den administrativa avgiften utifrån ett företags storlek, eftersom detta leder till att stora företag får betala en del av kostnaderna för kontrollen av mindre företag.